

Problematika stárnutí a stáří se v dnešní době dostává do popředí, a to nejen proto, že populace na celém světě výrazně stárne. Stárnutí není záležitostí moderní doby, avšak až v posledních sto letech se stalo ve vyspělých zemích běžnou zkušeností. Vzhledem ke snížení kojenecké úmrtnosti, zkvalitňování zdravotní péče a životního stylu v rané dospělosti se v současnosti délka života prodlužuje, a tím se stáří stává velmi významnou etapou lidského života. Závěrečnou část života by měli staří lidé prožívat stejně kvalitně jako období předcházející. Životní spokojenost starých lidí je vyšší tehdy, když se životní styl člověka ve stáří příliš neliší od způsobu života ve středním věku. Právě ve stáří, po odchodu do důchodu, má člověk mnoho volného času na své koníčky, na činnosti, kterým se dříve nemohl věnovat z důvodu nedostatku času. To je ta pozitivní stránka stáří, existuje ovšem i stránka negativní a tou je ztráta zaběhnutého životního programu, úbytek sociálních kontaktů, určitý pokles na sociálním žebříčku. K těmto aspektům stáří může přistupovat i zhoršující se zdravotní stav a morbidita, která je pro stáří tak typická.

Cílem této práce je zmapovat problematiku syndromu EAN neboli násilí na seniorech. V teoretické části práce se nejprve zaměřím na exkurz do seniorské problematiky. Budu se zabývat definicemi stáří a jeho periodizací, popíši fyzické, psychické a sociální změny, které se stářím a stárnutím souvisejí, zmíním se o potřebách starého člověka a možných krizových situacích. Dále se zaměřím na ústřední téma práce, a to definování syndromu EAN.